

на Владайската рѣка една голѣма и черна гжсеница пъплеше по жълтеникавата почва, подъ единъ бѣлъ набърченъ стълбъ димъ — Пернишкия влакъ; наблизо — малки локви отражаваха въ спокойното си огледало късъ отъ небесний сводъ, съ нѣколко раздрѣпани облаци и една черна точка на оредъ. Витоша стърчеше въ всичката си величава пълнота и хубостъ. Тя имаше чуденъ златистъ-пепелявъ шаръ; нейнитѣ долове изглеждаха пò-дълбоки, и пò-нагледно издизаха дивата голота на сипеитѣ по шеметно-стрѣмчатѣ стѣни; урвитѣ пò-надвиснали и канаритѣ пò-озжбени, а чукитѣ ѝ грубо и нагло забити въ небесната синева, или въ меката бѣлина на едно облачно кълбо. Нѣколко снопа слънчовѣ лучи, като се промѣкватъ въ единъ дълбокъ и тъменъ долъ, който раснаря планината отъ върха до политѣ ѝ, праватъ да се види ясно, огрѣнъ отъ тѣхъ, бѣлия пѣнясти стѣлитъ на високия Боянски водопадъ... Орляци птички цвѣртятъ изъ въздуха, надъ шосето, или капатъ тамъ да търсатъ храната си. Сегисъ-тогисъ тихъ лѣхъ гали нѣжно листитѣ и сваля по нѣкоя златна шумка на земята... Паметникътъ на Царя-Освободителя бѣлѣ се високо надъ кръга акации, които го обикалятъ съ своята гжста зеленина.

XIX

Картини и сцени срѣдъ природата.

Кардашевъ се запъти къмъ тамъ и проникна въ аллеяката, до подножието на гранитния великанъ. На едно отъ сѣдалищата на кръглата площадка около него, той сѣдна, като здрависа оние, които сѣдяхъ на съсѣднитѣ.

Той запали цигаро на сѣнката и съ любопитството фана да изглежда присѣтствующитѣ.

Нѣколко уединени господиновци отсрѣща, съ крака единъ възъ други, мечтаятъ, въ неподвижно положение. На-